

заснованого 1953, взяв участь у виданні та поширенні книги «Перемишль — західний бастион України».

П. у м. Нью-Йорк.

Праці і тв.: Навчання історії Сходу і Греції в зв'язку з новішими дослідженнями і розкопками. «Українська школа», 1928, ч. 1—4; Всесвітня історія: нові віки. Мюнхен, 1947; Нарис історії середньовіччя. Мюнхен, 1947; Нарис історії України. Мюнхен, 1949; Україна за останніх 30 років. Мюнхен, 1949; Наша бувальщина: історія України для молоді: княжа доба. Нью-Йорк, 1956; Табор інтернованих в Німецькій Яблонні в Чехо-Словаччині. В кн.: Українська Галицька армія: у 40-річчя її участі у визвольних змаганнях (матеріали до історії). Вінніпег, 1958; Український інститут для дівчат в Перемишлі. Лондон, 1963; Мандрівка по Україні: Посібник для шкіл українознавства. Лондон, 1965; Ярослав під час німецької окупації. В кн.: Ярославщина і Засяння: 1031—1947: Історично-мемуарний збірник. Нью-Йорк—Париж—Сідней—Торонто, 1986.

Літ.: Маркіян Терлецький (1885—1963). В кн.: Ярославщина і Засяння: 1031—1947: Історично-мемуарний збірник. Нью-Йорк—Париж—Сідней—Торонто, 1986; *Стех Я.* Маркіян Терлецький. В кн.: Пропам'ятна книга українських діячів Перемищини XIX—XX століть, ч. 1. Перемишль—Львів, 2006.

Ф.І. Стеблій.

ТЕРЛЕЦЬКИЙ Омелян Антонович (03.12.1873—13.02.1938) — історик, педагог і громад. діяч. Дійсний член *Наукового товариства імені Шевченка* (1921). Доцент. Брат М.Терлецького. Н. в с. Крамарівка Ярославського пов. (нині в Польщі). Закінчив Львів. ун-т, був учнем *М.Грушевського*. Під час *Першої світової війни* 1914—18 — співробітник *Союзу визволення України* в таборах військовополонених у Німеччині. Згодом працював викладачем г-зії в *Тернополі* та *Львові*. Член Гол. управи *«Рідної школи»* (1923—24 і 1926—27 — голова) та *«Учительської громади»* (очолював 1923—24 і 1926—28). Активний член Гол. виділу НТШ (археографічної та історико-джерелознавчої (голова) комісії).

1939—41 і 1944—46 працював у Львів. відділі Ін-ту історії України АН УРСР на посаді старшого наук. співробітника та у Львів. ун-ті на посаді доцента. Досліджував аграрні відносини і нац. рух у *Галичині* в 1-й пол. 19 ст. Наприкінці 1940-х Т. як представник «школи Грушевського»

заснав переслідувань, був звинувачений в «українському буржуазному націоналізмі», згодом — усунений від роботи спочатку в АН УРСР (1946) та у Львів. ун-ті (1948).

Т. — представник *державницького напрямку в українській історіографії*. Досліджував проблеми історії середньовіччя, козаччини. Автор наук. і науково-популярних праць, друкованих у *«Записках Наукового товариства імені Шевченка»* та окремими виданнями.

Осн. праці: «Політичні події на Галицькій Русі в 1340» (1896), «Козаки на Білій Русі 1654—1656» (1897), «Історія української громади в Раштаті 1915—1918», «Історія Української державности» (т. 1—2. 1923—24), «Вплив природи на історію України» (1930), «Україна заборолом культури й цивілізації перед степовиками» (1930), «Гетьманська Україна і Запорозька Січ» (1935), «Історія України» (1936, 1938).

П. у м. Львів.

Літ.: *Курносів Ю.* Терлецький Омелян Антонович. В кн.: Вчені Інституту історії України: Бібліографічний покажчик: Серія: Українські історики, вип. 1. К., 1998; *Чорний В.* Терлецький Омелян Антонович. В кн.: Історичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка (1940—2000): Ювілейна книга. Львів, 2000; *Стеблій Ф.* Терлецький Омелян Антонович. В кн.: Інститут українознавства імені Івана Крип'якевича Національної академії наук України: Наукова діяльність. Структура. Працівники. Львів, 2001.

Ф.І. Стеблій.

ТЕРЛЕЦЬКИЙ Остап Степанович (псевдоніми і криптоніми — *Ів.Заневич, В.Кістка, В.Мак, О.Т., О.Т-кий; 05.02.1850—22.07.1902*) — громад. і політ. діяч, публіцист і літературознавець. Н. в с. Назірна (нині село Коломийського р-ну Івано-Франк. обл.) в сім'ї священика. Активний учасник патріотичної гімназійної громади в м. Станіславів (нині м. *Івано-Франківськ*). 1872 закінчив філос. ф-т Львів. ун-ту, а 1883 — юридичний ф-т Віденського ун-ту. 1874 був головою укр. студ. т-ва *«Січ» Віденська*, поділяв суспільно-політ. погляди *М.Драгоманова*, з яким познайомився 1873.

1875—76 видавав у *Відні* із *С.Подолінським* укр. мовою по-

пулярні брошури-метелики соціаліст. змісту, за що притягався до суду, але від звинувачення його звільнили. У червні 1877 був заарештований за нібито приналежність до таємного соціаліст. т-ва, у кайданах привезений із Відня до *Львова*. Після 8-ми місяців допитів та ув'язнення втратив держ. посаду університетського бібліотекаря.

Т. — один із засновників *Русько-української радикальної партії* (1890). Від 1895 працював у Львові. Автор наук. розвідок: «Літературні стремління галицьких русинів від р. 1772—1872» («Життя і слово», т. 1—4. 1894—95), «Галицько-руське письменство 1848—1865 рр.: Уваги і спомини» («Літературно-науковий вісник», 1903, кн. 6—12). Друкував у збірнику «Молот», журналах «Правда», «Світ», газ. «Вольное слово» (Женева, Швейцарія) статті про лихву на *Буковині*, москвофільв та *народовців у Галичині*, робітн. рух в Австрії.

П. у м. Львів.

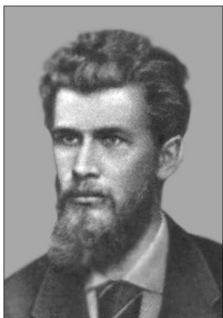
Літ.: *Павлик М.* Остап Терлецький. «Громадський голос», 1902, ч. 16—17; *Франко І.* Д-р Остап Терлецький: Спомини і матеріали. В кн.: *Франко І.* Зібрання творів, т. 33. К., 1982; *Кухар Р.* Віденська «Січ». К., 1994.

П.В. Шкраб'юк.

ТЕРЛЕЦЬКИЙ Стефан (29.10.1927—21.02.2006) — політ. і громад. діяч. Н. в с. Антонівка (нині село Тлумачького р-ну Івано-Франк. обл.). 14-літнім був вивезений на примусові роботи до Німеччини та Австрії. Після закінчення *Другої світової війни* в Європі був мобілізований до Червоної армії, звідки втік і дістався табору біженців у брит. зоні окупації. 1948 прибув до Уельсу (Велика Британія), де почав працювати в копальнях, згодом — у пекарнях і готелях. Загнувшись у політ. життя, став членом Консервативної партії. Був учасником багатьох мітингів та зборів. 1983 обраний до брит. парламенту, під час перебування в якому підіймав питання суспільно-політ. життя, прав людини, її духовного та матеріального становища. Був головою Комісії у справах ліцензій при міській раді Кардіффа (столиця Уельсу, Велика Британія; 1975—80), головою Комісії у справах служб дов-

О.А. Терлецький.

О.С. Терлецький.

С. Терлецький.